

Reacties op notities!

Bij notitie 2 staat als kop: Cultuur anti Korhoenders, maar dit is slechts ten dele waar

Inderdaad waren er vroeger enorme aantallen Korhoenders; op de Veluwe kwamen er vroeger bij Kootwijk honderden voor. De toename van het Korhoen op de Veluwe en in het Gooi, waar zij pas in 1904 voor het eerst op de heide tussen Bussum en Hilversum werden waargenomen, loopt bijna parallel met de ontginningen. De oude heide heeft als voedsel voor de Korhoenders niet veel te betekenen, jonge heide wordt met graagte, althans wat de knoppen betreft, gegeten.

Met de ontginningen werd het voedselaanbod in de vorm van akker- en weideonkruiden en landbouwzaden gevarieerder. Hiernaast werden vaak nog grote aantallen dennen geplant, waarvan de jonge loten weer een delicatessen voor het Korhoen vormden, zozeer zelfs, dat zij schade aanrichtten aan de jonge beplantingen. Na de oorlog vond bijna overal een sterke afname plaats, men dacht dat dit het gevolg was van een te groot aantal predatoren, zoals de Vos. Onderzoekingen van de wildbicloog J.A. Eygenraam brachten de ware feiten aan het licht. De achteruitgang van het Korhoen bleek aan de verarming van het biotoop te wijten te zijn.

De schapenhouderij was grotendeels verdwenen, waardoor geen verjonging van de hei meer plaats vond. En een vitaal voedsелеlement ging ontbreken.

Na jarenlange onderzoekingen kwam Eygenraam tot de conclusie, dat een korhoenderbiotoop aan de volgende eisen moet voldoen:

Er moet voldoende jonge hei voor voedsel zijn, voldoende hoge hei als nestelplaats, voldoende in de luwte gelegen onbegroeide hellingen om te roesten, voldoende vliegennesten met dichte kruinen en over de grond reikende takken om als schaduwrijke rustplaats te dienen, berkensingels of groepjes berken om knoppen te pikken en dan ook nog akker- en weilanden in de naaste omgeving, alsmede jong naaldbout om te kunnen fourageren. Voor de oorlog waren er ongeveer 10 000 Korren in Nederland, nu zijn het er zo'n 3 000.

Het verhaal van onze man in Drente bevatte toch wel enkele waarheden, de lange hei is een belangrijke factor, terwijl hij met zijn verstoring door recreatie in gebieden, waar nog vrij buiten de paden gewandeld mag worden - voor zover dit massaal gebeurt - niet ver bezijden de waarheid zal zijn

D. A. Jonkers

In "De Korhaan" van februari las ik over Ongelukken in de Vogelwereld. In de zomer van 1970 zag ik hoe een Zilvermeeuw een jong Koolmeesje van het tuinhak meegriste. Het schreeuwen van het diertje was een naar gehoor, duurde gelukkig maar even.

G. Mulder-Tenjes